

DEBRECZEN

POLITIKAI NAPILAP.

A DEBRECENI ES HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PART HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ARAK:

Melyben: Félévre 6 kor. Negyedévre 3 kor. — fill.
Vidéken: Félévre 9 kor. Negyedévre 4 kor. 50 fill.

Fő szerkesztő: **Dr. Varga Lajos**
Felelős szerkesztő: **Békásy Jenő.**

Egyes szám ára 4 fillér.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Debrecen, Piac-utca 9. Telefon 412

Barázdák.

A hazafias érzések ébrentartására és ápolására kiválóan alkalmasak az olyan ünnepélyek, mint aminők most sorra következtek egymásután a parlamenti szünet idejében. Sűrűn olvassuk a képviselőháznak szóló meghívásokat s a kormány részvétele is sok olyan jellegű ünnepélyen, melyhez hasonló a régebbi kormányok távol maradtak, most egészen természetessé válik.

Változnak az idők, változnak az emberek.

Ami azelőtt a kormány előtt bünszamba ment, az ma természetes dolog. Avagy nem természetes dolog-e, hogy minden magyar ember egy szívvel-lélekkel a magyar állam eszme erősítésére, a magyar nemzeti állam kiépítésére törekedjék és a végből minden eszközt felhasználjon, minden alkalmat megragadjon.

Igaz, hogy az előző kormányok alatti hazafias felbuzdulás bünszamba ment, pedig ez csak természetes.

Ezért üdvözljük tehát a mai kormányt, hogy minden hazafias érzések erősítésére alkalmas eseményekben tevékeny részt vesz.

A politikai helyzetre az ily részvételek erős kihatással vannak. Láthatja a külföld, hogy a magyar nemzet kormányának hazafias irányát követi.

A kiegyezési tárgyalások megindításakor ez az erős hazafias szellem, hazafias irány erős támaszunk a bécsi körökkel szemben.

A kiegyezés kérdése foglalja le különben ma a politikai köröket, a politikai lapokat.

A kiegyezési tárgyalásokról elmélkednek folytonosan a bécsi lapok is, előkészítvén a hangulatot a kedden kezdődő szakbizottsági konferenciára. Egyik lapnak eszébe jut, hogy a magyar követelések sorába belefoglalja a külön jegybank felállítását és ezzel együtt a készfizetések főlvtelét. Azonban inkább úgy van, hogy mindenekelőtt a készfizetések főlvtelére kerül a sor, de anélkül, hogy ebben engedményt látnánk.

A jegybankot azért említik, abból juttott eszünkbe, mert jászberényi beszéde alkalmával, Haehne Hugó közbeszólására gróf Apponyi Albert azt mondotta: „Az is meg lesz!” Voltak a képviselők között, akik Apponyi ezen kijelentésére „magyar nemzeti bank” megjegyzést hangoztattak.

Erre is azt mondta Apponyi: „ez is meg lesz!” De ennek a kérdése most nem hozható kapcsolatba a kiegyezés kérdésével, lévén ez külön, természetes jog, melynek érvényesítése a kellő időben automaticus következik.

De az is természetes, hogy sem ezt, valamint a készfizetések főlvtelét sem fogjuk vívmánynak tekinteni és egyikért sem jár rekompenzáció.

Igy halad a magyar nemzet most már a maga természetes útján előre. Nem aka-

dályozza meg ebben az útjában saját kormánya, mint tették ezt az előző kormányok, mert ezeknek nem volt az természetes, aminek pedig természetesnek kellett volna lennie.

Vigasztaló ebben a természetellenes tényekben csak az, hogy ma már megszűntek, mert minden, ami erőszakolt, előbb-utóbb megbosszulja magát.

A nemzetiségiék.

Egyszerre három oldalról is adnak életjelt magukról a nemzetiségiék. Mozgolódásukból kettő, ugymint a románok bukaresti és a tótok csehországi szereplése határozottan agresszív természetű, míg a harmadik: a nemzetiségi képviselők határozata a parlamentben követendő magatartásukra nézve, önmegtartóztatásra és körültekintő óvatosságra vall.

A nemzetiségi képviselők konferenciája ugyanis hír szerint abban állapodott meg, hogy miután a jelenlegi kormány ideiglenes és átmeneti jellegű, helytelen volna annak működését obstrukcióval megakadályozni. Egyelőre arra szorítkoznak csupán, hogy mint parlamenti ellenzék teljesítsék ellenőrző feladatukat.

Ez a határozat így, ahogy van, eléggé okos és lojális határozat és megfelel a viszonyoknak. Mert annyi bizonyos, hogy a nemzetiségi képviselők még ha akarnának, sem csinálhatnának igazi obstrukciót a jelenlegi parlamentben. Kevesen vannak és gyengék is egy ilyen, minden erejüket lefoglaló parlamenti akcióra, ők maguk bannak meg, még pedig tisztán a nemzetiségi politika szempontjából.

A nemzetiségi politikusok hatása és ereje ugyanis nem a parlamenti működésben van, hanem abban, amelyet a vidéken saját népük között fejtenek ki. Ha ők a helyi nemzetiségi élet talajából az országos parlamenti élet magasabb színvonalára emelkednek, elvesztik lábaik alól az erőt adó talajt, mint Anteusz. Ha nem tartják a maguk kerületeiben folytonosan ébren az izgatottságot, akkor a nép a maga józan esztől ösztönözötten felismeri igazi helyzetét s bizalommal kezd viseltetni a magyar társadalom és a magyar közigazgatás azon egyéniségeihez, akikkel naponként érintkeznek. Elfordul aztán azoktól a vezéreiktől, akik oly akcióba kötik le magukat, amelyeket ők nem értenek s amelyeknek minthogy nincs is, hasznát felfogni képtelenek.

Am ha a parlamentben egyelőre tartózkodnak is a túlzástól és szertelenkedéstől a nemzetiségiék, annál ve-

hemensebb támadásokat intéznek a magyarság ellen — ha ugyan az erről szóló híradás nem tuloz — idegen országok földjén.

Ismeretes az a tény, hogy egy csomó magyarországi román pap, ügyvéd, tanár, tanító, jegyző, körülbelül háromszáz intelligens ember átrándult Romániába és ott zajos tüntetést rendezett a saját hazája, Magyarország ellen. Allítólag éltették Nagy Románia királyát s mint „a mi királyunk”-ról beszéltek róla, ellenben szidalmazták a magyarokat és hangosan hirdették, hogy „a román királyi korona gyöngye: Erdély” nem sokáig lesz a magyarok birtokában.

Amikor ezek az épületes dolgok délkeleti határainkon túl történtek, ugyanakkor északnyugoti határainkon túl, Csehországban a felsőmagyarországi tótok demonstráltak ellenünk. Nyilvános népgyűlésen panaszkodnak „szláv testvéreik” előtt, hogy Magyarország megnyire elnyomja őket s a népgyűlésből táviratot küldtek a pápának elpanaszolván neki, hogy a magyar kormány és magyar püspöki kar üldözi a tót papokat, a magyarországi katolikusok nevében arra kérték, vegye pártfogásába a pánszláv katolikus papságot a saját polgári és egyházi hatóságokkal szemben.

Nem mondjuk éppen azt, hogy a romániai és csehországi demonstráció tervszerűleg készült s a románok és tótok kifelé való gravitálását akarja nyíltan kifejezni, de kétségtelen, hogy ilyen színezete volt a dolognak.

Hogy ezekkel az államellenes tüntetésekkel szemben minő álláspontot foglal az a két fórum, ahová azok közvetlenül adressálva voltak, tudnillik a román király és a római szentszék, azt egyelőre nem tudhatjuk. Valószínű azonban, hogy onnét is megkapják a tüntetők a megérdemelt leckét; s figyelmeztetni fogják őket annak az államköteléknek a tiszteletben tartására, amelyhez őket az állampolgári hűség csatolja. A magyar kormány a maga részéről bizonyára nem fog szemétt hunyni ezekre a dolgokra, amint látjuk azt már most is gróf Apponyi Albert kultuszminiszter intézkedéséből, aki megindította az eljárást annak a földelítésére, hogy mi felelősség terheli a Romániában járt lelkeseket, tanárokat és tanítókat.

Mindenesetre kívánatos tisztázni ezeket a dolgokat, hogy tudjuk magunkat mihez tartani, ha megtörténtek; vagy az illetők rehabilitáltassanak, ha nem vétettek az állampolgári kötelesség ellen.

Az orosz zsidók ujéve.

Magyarország valamennyi zsidótemplomában hó fohások szállnak az égnek urához a szerencsétlen orosz zsidók jóvendőjéért. Így Debreczenben is ma van az izraelita hitfelekezet ujéve, az orosz zsidó hitsorsosoknak azonban ez se hoz megváltást és szabadságot ez az évforduló is csak lépésőfok számukra a végtelen szenvedésnek, a szívettépő nyomorúságnak fekete kálváriához.

A cári rémuralom aljas csöveselése, mely hatóságai megrendelésre gyilkol és fosztogat, fennem, szintén büszkén hirdette a siedleci tömeggyilkos után, hogy az igazi pogrom csak ezután következik, hogy Varsóban zsidó ujévre minden teletelt zsidó lelket kiirtanak. Nem tudjuk, valóra válják-e a sötét fenyegetést, ma még esőndes minden a Visztula partán, lehet azonban, hogy néhány óra múlva a legérmesebb pusztulás tragédiája fog lejátszódni Orosz Lengyelország fővárosában.

Hogy milyen érzéssel közönti az a sok ezer varsói zsidó a maga üjszendejét, az könnyen elképzelhető. Valamennyinek minden pillanatban el kell készülnie a halálra, mert ha rátör a felbőszült tömeg, vagy keresztfűgázol rajta a nekivadott kozákcsorda, akkor ugyanis minden elveszett. És a legbűnösebb autokráciának e kegyetlen hóhérai csak az intőjelre várnak, hogy mikor csapjanak le ártatlan áldozataikra, akiknek vérét kell venni, mert ezt így kívánja a Trepovala féle államra és a nagyhercegek birodalmának üdve.

Komor, véres felhők usznak Oroszország égen, s mint béna, szepegő koldus kopogtat be az ujév a varsói zsidók elmúlt házainak ajtaján. Régi avult condraít le se vette magáról, mintha ezzel is jelezni akarná, hogy nem hozott szabadságot, hogy nem jelent változást s aki biznik benne, az halálosan csalatkozni fog. Megrendítő tragédia az, melynek a Romanoffok fődjén egy egész jobb sorsra érdemes faj áldozatul esik. Az a politika, mely célul tűzte ki, hogy Oroszországot megmenti a zsarnokságnak, ezt a gyűlöletes elvét akként igyekszik történeti tenni, hogy reá szabadjtja egy felekezetre a feltörődött népdüh istenítéletét, ekként akarván a forradalmi elemek szabadságvágyát és független emberi méltóságának érdemét megcsapolni. Azt a retentő hangot és elkeseredést, melyet a reakció a saját fejére zúdított, minden áron és minden eszközzel a zsidóság ellen akarja fordítani a kormány, még pedig sajnos teljes sikerrel.

Az oláh a kőkeresztnél.

Irtá: Kazár Emil.

A nagy kavarodáskor, mikor behívták a póttartalékosokat szolgálatra, Albu Vlászának is be kellett rukkolnia az aradi várba, de még az időt sem bírta megmondani senki, hogy mikorra várják otthon. Keservesen üzengetett haza Vlászra, hogy cudar az élete és Nasztázának is megüzente, hogy imádkozzék, meg bójtöljön érte és vigyen máléta pópának, az is mondjon imádságot a szabadságáért.

Nasztázia a jámbor Trip Juon egyetlen leánya.

— Hát csak imádkozzál, Nasztázia, — mondta az apa lányának, miközben áhitatosan három keresztjelt csinált a homlokán, hátán és a mellén. — Nagyon szépen imádkozzál, de azt is tedd hozzá, hogy Isten különös kegyelméből bár csak Vlászra felesége lehetnél.

Trip Juon szegény, de becsületos ember. Minden bójti napot megtart és a legnagyobb bójtben csak száraz halat és aszalt vactort eszik. A pópa Trip Juont szerelte legjobban a faluban, s ha valahová akart menni, mindig Juonnal akudott meg, hogy fogja be a két macska lovát. Szegény Juon végre is bevádolta magát a pópának, hogy ő nagy bűnös, nem érdemli meg azt a csekély kis pénzt sem, amit a szent atyus fizet neki, mert biz ő sok bójti napot megszögöttokban. A pópa ezt is megbocsátotta volna,

Ezek a „sikerek“ az emberiség történeteinek leggyalázatosabb tényei, örök szégyenfoltok a huszadik század lelkiismeretén. Ha elgondoljuk, hogy a legbűnösebb hatalom szabadságtipró utjában könyörtelenül vágat halomra számlálatlan ezreket, anélkül, hogy lesújtaná rá a megtörő nemezis keze, kell, hogy megrendüljön bennünk minden hit és bizalom, melyet eddig a szabadelvű eszmék a modern igazságok erejébe vetettünk. A zsarnokság vérözönében tobzódó cári uratom ugy látszik meg akar birkózni a korszellemmel is, mely pedig sok világhatalmat leterített már és kihívja maga a történelem géniuszának sujtoló haragját. Trepovala meghalt, de jön helyébe más és a cári mindenhatóság eszméje „fényéből“ mit se veszít. A bombák tovább fognak repülni meghatározott céllal és rendeltetéssel, csak úgy mint eddig, a tisztak, tábornokok egymásután hullnak el forradalmi golyók által, mindezekért pedig megbűnhődik a zsidóság.

De vajon mi lehet a célja az atyuskának a zsidók kitarásával? Csakugyan oly veszedelmes forradalmi anyag volna ez a jámbor és ábitatos nép? Hiszen a nihilizmus szervezeteiben eddig talán zsidót nem is találtak, az pedig, hogy szívvel, lélekkel rokonszenveznek az orosz szabadsághősökkel, csak nem főbenjáró bűn, különösen akkor, midőn ennek nyilvánosan kifejezést sem adnak? És mégis ez fáj az orosz hatalom képviselőinek. Nem tudják megbocsátani a zsidóknak, hogy szabadságra születtek, s hogy már pusztán létük is tüntetés a szabadelvű és liberális eszmék mellett. Az fáj a cárnak, hogy izraelita alattvalói passzív rezisztenciájukkal többet ártanak az önkény egyepuralmi gondolatának, mintha nyíltan fegyvert ragadnának ellene. És rendezik nyakra-főre a pogromokat. Kisenev után jön Siedlece és már előre veti árnyékát Varsó. Stolypin az orosz miniszterelnök pedig cáfol és kijelenti, hogy a zsidó ujévre ígért mérsárlásból egy szó sem igaz, minden eshetőség elkészülve azonban a kellő óvintézkedések kerültek mindig a legtöbb emberéletbe. Ne engedje a végzet, hogy most is ugy legyen.

Magyarország zsidótemplomaiban ma imát mondanak az orosz hitsorsosokért. Sajnos az imádság nem sobat használ ott, ahol az idők szelleme bombát tart a kezében és ezzel argumentál.

Felhívás!

A hajduvármegyei függetlenségi és 48-as párt megalakítására 1906. július 10-én egy előkészítő bizottság küldött ki. E bizottság tagjait, valamint a megyebeli függetlenségi és 48-as pártok és olvasókörök vezetőségét és az érdeklődő független elvű polgárokat e helyen is meghívjuk a Debreczenben, 1906. szeptember 24-én délután 4 órakor az „Angol-királynő“ éttermében tartandó

előkészítő értekezletre

Kérjük szives és pontos megjelenésüket.

Hajduhadház, 1906. szept. 6. án.

Simon Károly, Weszprémy István,
jegyző. végrehajtó bizottsági elnök.

Bor János,
jegyző.

Felhívás

Hajduvármegye függetlenségi és 48-as elvű polgáraihoz!

A hajduvármegyei függetlenségi és 48-as párt megalakítása végett a vármegyében levő összes függetlenségi és 48-as pártokat, függetlenségi és 48-as alapon álló olvasóköröket, ugyanezen párthoz tartozó polgárságot 1906. szeptember 25-én pontban reggeli 8 órakor Debreczenben, az „Angol-királynő“-ben tartandó

alakuló gyűlésre

tisztelettel egybehívom.

Felkérem a kerületbeli, városokbeli és községekbeli pártvezetőségeket, pártköröket és olvasóköröket, valamint az elvű függetlenségi polgárokat, hogy ez alakuló gyűlésen minél számosabb taggal képviseltesék magukat.

Hajduhadház, 1906. szept. 6. án.

Weszprémy István,
vm. biz. tag.

de Juon nagyon csekélylette a hat garast, amit a pópa fizetni szokott s ezért templomkerülő lett, úgy, hogy két egymásutáni vasárnap is hiányzott a templomból.

De ha a fából épült beszerikában nem is ment az Isten színe elé, azért mégis sokszor eljárt a katolikusok nagy kőkeresztjéhez, ott a falu szélén, a malompartak előtt. A Mindenható Isten ott is megérti és meghallgatja, a pópával pedig nem kell alku-dozni.

— Oh Domnye Zeu! — fohászodott az oláh a kereszt előtt, — hallgasd meg az én egyetlen leányomat, a tizenhét esztendőss Nasztázának könyörgését. Hadd jöjjön már haza a katonaságból Albu Vlászra. Oh, Mindenható Gram, add, hogy feleségül vegye melőbb az én leányomat.

Harmadnapra újra megjelent a kőkeresztnél Trip Juon és térdén állva imádkozott.

— Oh, Uram, megint könyörgök hozzád. Te tudod miért. Még most sem jött haza Vlászra. En türelmes és jámbor vagyok, oh, szentséges atyám, hanem vizsgálj meg a Vlászra és Nasztázia szívét.

Mivel pedig Vlászra egy hét múlva sem szabadult ki a katonaságból, Trip Juon egyenesen a templomba ment könyörögni s maga ajánkozott a pópának, hogy őt garasért hozza be az erdőből egy szekér fát, ha imádkozik a gyerekekért.

— Oh maj domnye Zeu, — fohászkozott ismét a kőkeresztnél, mellett verdesve,

Trip Juon, — köszönöm, hogy rám fordítottad kegyes tekintetedet De édes mindenható Istenem, te megfedekezted, hogy én szegény vagyok, különben nem szolt volna nekem így Albu Tógyer: Jól van, frátyle, nem bánom, ha feleségül veszi Vlászra fiam a leányodat, csak hogy tudsz egy borjas tehenet adni hozzájuk? Hiszen uram, te tudhatod, hogy csak egy kecském van, annak a a gidáját is két hét előtt eladtam. Uram, maj Zeu! világosítsd fel Albu Tógyer esztét, vagy pedig adj nekem isteni kegyelemből egy borjas tehenet, nekem, alázasos, jámbor szolgálóknak.

Trip Juon a templomban is megismételte bánatos fohását. Most már a pópa három garasért követelte, hogy hordja be a lucernáját. De se Vlászra nem jött haza, se a borjas tehen, holott Albu Tógyer mindig emlegette a borjas jószágot, jelenül, hogy az elméjében az öreg Albu még sem világosodott meg.

— Oh, uram, maj Zeu! talán megfedekezted rólunk, — imádkozott a paraszt makacsul. — Hiszen mi olyan jámbor lelkek vagyunk, én, a lány, meg a katoná. Ha Albu Tógyerről is szó volna az már más, mert Tógyer kapzsi s jó vaj és friss tojás mellett bójtöl, nem úgy, mint én, akin még a pópa is csavarint egyet, mint a sulykoló asszony. Azért nem is merek mindent elmondani a templomban, nehogy megtudja a pópa és fuvarba vigyen a jó lelkemért. Oh, jószágos szent uram, add meg az én kérés-

HIBEK.

Megválasztatásom.

Írta: Kossuth Ferenc.

Megválasztottak, képviselő lettem,
Lemondtam; nem vagyok már semmi sem.
Egy percig megnyílt egy válut előttem,
És mégsem változik meg életem.

A küzdelem terére lépni otthon,
Vagy itt maradni, sivár tétlenségben!
Nagy kérdés volt ez; s eldönté a szív,
El nem hagyom Atyám, az idegenben.

Ó egy élő tiltakozás; és benne
A mult fájdalma, s a jövő reménye
Megtetesül, és nélküle nem lenne
Ami ma is, a függetlenség-eszme!

De én mi vagyok? . . . A tiltakozás
Csak ő lehet, Atyáról a fiura
Nem száll e jog; és engem meg nem illet
Vele él ez, és vele száll a sirba.

Hontalanságomnak értelme nincs már,
Mint a forró fűi szeretet:
A szerep, mely reám vár, azért hálás,
Mert soha csalódáshoz nem vezet.

Nem tehetek semmit édes hazámért,
De enyhitem Atyám bubánát!
E földat az, melyet sorsom rám mért,
Talán, így is szolgálom a hazát!

Gróf Vay Sándor — kávékereskedő.

Gróf Vay Sándor, neve és írói talen-
tuma révén dupla mágnás — fiumei kávé-
kereskedő lett. Hevenyében nem dönthetjük
el: irodalmi munkássága, vagy ez elhatáro-
zása vet-e ragyogóbb sugarat a mágnási
névre? El tudjuk képzelni, mennyi lelki-
ismereti furdaláson vergődhetik át egy ma-
gyar grófi lélek, míg meghajlik az idők szá-
raz, de rettentően igazságos követelésének,
hogy csak annak van helye a társadalom-
ban, ki az élet eleveenségét a szószeros érte-
lemben vett munkával is fokozza. Nagy
tapasztalat kell ahhoz, hogy ezt megértsük;
megfogadásához pedig oly erős lélek kell,
mint gróf Vay Sándor magyar írói lelke.

Ami az eseményben az érdeklődést fölkelti,
szennázóssá, sőt pikánssá teszi, az nagyon
érthető, legalább még ma szegény Magyar-
országon. „Gróf — és kávékereskedő!” Tá-
rsadalmi rendünkben inkompatibilisen hangzó
fogalmak. Az efféle való csudálkozásnak
pedig érthető oka van. A magyar mágnás-
ság munkára serkenésének ez egyik tündé-
rien szép jele, ébredése egy napnak, mely
sok melegséget és boldogságot vethetne a
nemzetre. Nem is kezdhetne meg ezt a ró-
zsás ujjú hajnalt más, mint író-mágnás.
Ezek között is gróf Vay Sándor.

A „fiumei kiváló szakférfi”, ki a gon-
dolattal gróf Vay Sándor jószelleme lett:
Virág Jenő, a „Fiumei kávébehozatali társa-
ság” főnöke.

Virág Jenő tehát az a magyar ember,
ki gróf Vay Sándorban ugyanolyan a gon-
dolatokat ébresztette fel, mint amilyeneket
az 1808-iki Diéta után a szomorú hazai álla-
pot ébresztett Vay Miklós generálisban; ki
rangját, kitüntetésait visszavetvén a császár
számolyárs, Debrecenben — salétrom gyárat
alapított. A vér tehát nem vált vízzé. Vay
Miklós generális uramra gondolunk, mikor
gróf Vay Sándor kávékereskedői cégtábláját
nézzük.

De mennyire nincs még bátorság mág-
násainkban kereskedelmi és ipari vállalatok
létesítésére, azt maga gróf Vay Sándor bi-
zonyítja. „Hogy lettem kávékereskedő?”
című elbeszéléséből merítjük a következő
„mentegetés”-ét:

— Hiszen Angliáról nem is szólva, Auszriá-
ban minden harmadik feduális urnak gyára van. A
Harrachok üvegyára világhírű, sőt nálunk is Európa-
szerte híres már Zay Miklós felvidéki botgyára. Vagy
nem csinált-e iskolát, nem ment-e jó példával An-
drásy Manó, a kit virágzó vasgyárai után neveztek
el vas-grófnak? Minden hazafias mozgalom zászló-
vivője, Zichy Jenő, nem büszkén hordta-e az ipar-
gróf nevet, amikor a székesfehérvári kiállítás ren-
dezésével olyan nagy lendületet adott a magyar mes-
teremberek iparkodásának? Sőt maga az udvar.
Nem jár-e jó példával elől Izabella főhercegnő, aki
ugy emeli a szövő-hímző ipart? Nem követésre
mélto-e Nikolics Szerénának, a volt bosnyák kor-
mányzó egyik rokonának példája, a ki Miskolcon
létesített máris virágzó varottas- és magyar szövő-
gyárat. Van-e szép asszonya az országnak, a ki ne
vett volna már szőlőt, dinnyét Budapest egykori
Alcibiadesének, Rohonczy Gidának egyetemteri bolt-
jában. Nem az ipar, nem a kereskedés szennyezi be
a címert, de az elzülles. Az, amikor nem marad

egyéb hátra, mint Amerikába menni esze ágju-
colónak.

Ezek a szép sorok sok igazságot tartal-
maznak. Ipart és kereskedést üzni nagyon
szegényletiek a magyar mágnások. Inkább
elzüllettek Amerikába mentek esze ágju-
colónak . . . A néhány derék mágnás felem-
lítése azonban ugy hangzik gróf Vay Sán-
dor ajkán, mint ha mentesség volna kávéüzlete
megalapításakor. Erre pedig nincs szüksége
gróf Vay Sándornak. Az ő példáját látva, a
még mindig a régi századok roszdájában
élő mágnásoknak kell mentességet keresni.

— Az új református főgimnázium
városi segélye. Debrecen város legutóbbi
törvényhatósági közgyűlése 400 000 koronát
szavazott meg az új református főgimnázium
céljaira. Ezzel szemben bizonyos jogokat
tart fenn magának a város. Mivel ezeket a
közgyűlés nem állapította meg, egy öt tagu
bizottságot küld ki az egyházzal való tárg-
yalásra. A bizottság tagjai Kovács József
polgármester, dr. Magoss György főügyész,
Oláh Károly tanácsnok, Roncsik Lajos fő-
számvevő és Aczél Géza főmérnök. A tár-
gyalások e hó 22-én délután 5 órakor kez-
dődnek dr. Kiss Áron püspök lakásán.

— A mai adótárgyalások. Az adó-
kivető bizottság ma a következő polgárok
adóját állapította meg:

Gerő Ezékiel ruhakereskedő 140 kor.
Neulander Ignác ruhakereskedő 180 korona,
Kepés és Friedmann 43 korona, 75 fillér,
Kós Antal fűszerkereskedő 45 korona, 51
fillér, Pálmafi Pál kereskedő 90 korona,
Gerstner Kálmán kereskedő 130 korona,
Tóth Kálmán kereskedő 165 korona, Riehl
József, Zelmos kereskedő 400 korona, Csa-
nak József kereskedő 870 korona, Szabó
Gergely gyümölcs kereskedő 3 korona, Pet-
kovics Karolin gyümölcs árus 20 korona,
Róth Ignác halkereskedő 40 korona, Radá-
novics János képkereskedő 65 korona, Nagy
Béla kesztyűs 90 korona, Török Vilmos
meszes 33 korona, Kaufmann Lipót meszes
94 korona, 44 fillér, Kraft Salamon óskás
32 korona, Rózenberg Béni óskás 60 kor.
Özterreicher Simon könyvkereskedő 25 kor.
Kaszanyitzki Endre kereskedő 800 korona,
Ranunkel H. és fia kereskedő 1000 korona,
Neuman M. ruhakereskedő 610 korona, Róth
Mór kereskedő 60 korona, 50 fillér, Lefko-
vics Mária kereskedő 100 korona, 45 fill.
Erber és Fleischmann kereskedő 1110 kor.,

de mielőbb, hogy ne katonáskodjon sokáig
Vlása. Amen!

Néhány napig nem mutatkozott a kő-
keresztnél Trip Juon. A mikor megint oda-
ment, a kalapját kelleltenül feljebb tolta a
homlokáról s úgy tett, mint a ki sokat tart
a maga köszöntésére.

— Várakozom, szentséges uram, maj
Domnye Zeu, meri hát nyomorult szegény
vagyok, — duruzsolta elégtelenedve. —
Nem vagyok ám még sem azért olyan nyo-
morult, mint a bibliai Lázár, akin megkö-
nyörült a Jézus Krisztus és feltámasztotta
halottaiból. Vlása most is katona még.
Tehén sincs a házamnél. Oh, uram terem-
tőm, nem látás meg engem és az én hozzám
valókat?

Trip Juon valahányszor haza ment,
vagy mihielyt reggel fölébredt, mindig körül-
nézett az udvaron, hogy az irgalmas jó Isten
nem küldte-e el a borjas tehenet. A leánytól
pedig kérdezősködött, hogy mit beszélnek a
faluban a behívott tartalékosokról. Magát a
jegyzőt is kikérdezte, mikor jönnek ki a ka-
szárnyából.

Napokig esős idő következett. Juon
gassa ki se ment ez alatt a kőkereszthez.
A templom meg csak vasárnap és ünnepek
szokott nyitva lenni, mert a pópá maga ka-
pálja a tengerit és a krumplit. Így hát nem
is imádkozott. Albu Tógyert csak a koros-
mában szidta, a miért olyan irgalmatlan.
Megelégedhetnék két tollpárnával, meg a
guzzsaly-ruddal. Rosszkedvűn is vetődött

egyik délután a kőkereszthez. Mivel pedig
lucskos volt a környéke, csak ugy a távol-
ban állt meg, megerintette a kalapja szélét,
rátámaszkodott a botjára és kiabáló hangon
mondta:

— Most már uram, azt a könyörgés-
met teljesítsd hogy ne szabaduljon ki a
katonaságból Vlása, mert ma sincs tehén,
Albu Tógyer pedig még a tehén borját sem
engedi el. Hát csak hadd maradjon a ka-
szárnyában Vlása, ha már az isten sem bir
segíteni a sorsán. Oh, Uram, aki el vagy
foglalva a világ igazgatásának gondjaival,
vedd ránk tekintetedet, mi is élni kívánko-
zunk, ha már e világra teremtél maj Zeu.

Két nap sem telt el és ime megjött
Albu Vlása, a nagyra nézett ember. Ennek
hírére elfutotta a mérge Trip Juont, kegyet-
lenül káromkodott, és a korosmában meg-
ivott egy fél meszely pálinkát, aztán hozat-
tott is még.

Dülöngözve ment a malompatak felé, a
kőkereszthez. Azelőtt megállt dacosan, az
allát rátámasztotta a hosszú botjára, mintha
különbben letört volna a feje.

— Hiába vártam Szentséges Uristen.
Hiába könyörögtem, — fuldokolta indulato-
san Trip Juon. — Nem segítettél meg, óh
mindenható. Albu Vlása ime hazajött.
És ugyan hol a borjas tehen, tudsz-e róla
maj Zeu? Még csak a borju kötele sincs
meg. Van ám Furkucz Maricznak tehene,
egy malaca, két ludja, kacskája és egy fe-
kete pujkája, hogy az ördög vinné el, hisz

ugy se te adtad maj Zeu, de került a tolvaj-
joknak. Bizony, nem igazság, hogy egyiknek
van, a másiknak nincs. Albu Vlása, a mint
az este megérkezett, tüstént Furkucz Marici-
hoz ment és ott maradt az éjjel is. Nasztázia
hiába várt estig. Igen ám, mert Mariczi be-
látogatott Vlászához a kaszárnyába minden
létén kétszer a hetivásárkor. Hej, hej! mért
nem is sülyed el ez a gonosz világ. Tudom
pedig bizonyosan Uriatenem, hogy Furkucz
Mariczi soha sem imádkozott hozzád, a ré-
szeges apja sem, Vlása feleségül vegye a
lányt. Hiába könyörögünk bezzeg mi sze-
gény jámbor bolondok, hiába! Nem is kö-
nyörgöm, nem is imádkozom többé, temp-
lomba sem járok. Nem, nem én! Cinye
mintye! Hát boldogulj maj Zeu!

Hirtelen megfordult és kurjongatva ment
be a faluba. Ott éppen a pópával találkozott
Arra rákiáltott:

— Egy fuvar egy forint. Semmi hasz-
nodat nem vehettem, te két pántlikával
gyomrodon kötött szakállas hurka.

Amikor pedig Albu Vlása és Furkucz
Maricza a lakodalmat tartották, Trip Juon
agy ásót vitt a daróca alatt és az esti ho-
mályban ott ásogatott a kőkereszt tövében.

A legközelebbi eső ugy aláztatta a
keresztet, hogy kidőlt. Trip Juo bosszu-
álló gyönyörűséggel röhögött, mikor meg-
látta.

4
Fisch testvérek kereskedő 400 kor., Mentze Henrik kereskedő 124 korona, Kálnai Lipót kereskedő 424 korona 40 fillér, Blumenstein testvérek kereskedő 116 korona, Grün Salamon kereskedő 50 korona, Guttmann Cili kereskedő 50 korona 50 fillér, Végh Gyula sertéskereskedő 20 korona, Müller Herman szállító 100 korona, Lindenfeld József fuvaros 75 korona, Katz Jakab szállító 122 korona 40 fillér, Bernáth Jenő szállító 400 korona, Spitz Ignác szénkereskedő 45 korona, Jakobovics Henrik szénkereskedő 118 kor., Szentkirályi Tivadar nagytőzsde 578 korona, Glück Ede kereskedő 150 korona.

Készülő [törvény]javaslatok. Az egyes minisztériumokban serényen munkálkodnak azokon a törvényjavaslatokon, amelyek a kormányt a képviselőház teli ülésében szándékozik a Ház elé terjeszteni. C belügyminisztériumban legközelebb a közgazdaság reformja dolgában, az igazságügyi minisztériumban szeptember végén, vagy október elején a kuriai bírásokról szóló törvény megújítása és azután a sajtótörvény revíziója dolgában tartanak ankétot.

Gyűlés a színházi paszpartuk ügyében. Ma délután a szűkebb körű színházi bizottság ülést tartott. Oláh Károly tanácsos azoknak a névsorát olvasta fel, akiknek a paszpartuk kiadását javasolja. Ezek a következők: Végh Gyula főkapitány, Oláh Károly városi tanácsos, dr. Boldizsár Kálmán főkapitány-helyettes, Aczél Géza városi főmérnök, Debreczeni Jenő gázgyári igazgató, Szikszay Gyula tüzoltó főparancsnok, Publik Ernő h. tüzoltó parancsnok, Sámy Béla színházi biztos, Békásy Jenő, Gáspár Imre, Koncz Ákos, Lőránt József, Spos Béla, Székely Imre, Scheppel Gyula és Than Gyula lapszerkesztők. A bizottság a javaslatot egyhangulag elfogadta.

Böszörményben elmarad a Bocskay szobor leleplezés. Szenzációs hírről értesülünk ma, amely lapunk tegnapi számában megjelent hírek teljesen ellenkezője. Ma érkezett vissza Budapestről Wessprémy Zoltán főispán és Kovács Gyula alispán, akik a böszörményi Bocskay szobor leleplezése ügyében utaztak a fővárosba, hogy a kormányt az ünnepekre meghívják. A kormányelnök meg is ígérte az ünnepeken való részvételt, ugyancsak Justh Gyula házelnök is. Most azonban sajnos elmarad Böszörményben az ünnepség, mert a szobor ércbeöntése nem sikerült. Ugyanannál az ércöntőnél készítették a Bocskay szobrot, akinél a karcagi Kossuth szobrot és ugyanolyan baleset történt ezzel is. Így a böszörményi szoborleleplezés bizonytalan időre elhalasztatott. A meghívókat már táviratilag vissza is vonták.

Béreltető bizottsági ülés. Hétfőn, 24-én délután 4 órakor az ipartestületen a béreltető bizottság Vetéssy Béla rendőrfogalmazó elnökletével gyűlést tart.

A honvédség reformja. A honvédelmi minisztériumban — mint értesülünk — a honvédség szervezetét érintő nagy jelentőségű reformmunkálatokon dolgoznak. A honvédelmi kormány előtt fekvő tervzetek szerint 1908-ban új beosztást léptetnek életbe a honvédségnél. Minden ezred 3 zászlóaljából fog állani, s új honvédezzredek alakíttatnak. A honvédség új beosztása újabb kaszárnyák építését teszi szükségessé, amelyre vonatkozólag a minisztérium már érintkezésbe is lépett a városok és nagyközségek vezetőségeivel. E célból Loskay Gábor vezérőrnagy a honvédelmi minisztérium műszaki osztályának főnöke személyes tárgyalások felvétele céljából már el is utazott a fővárosból, hogy

érintkezésbe lépjen a honvédség új területi beosztásával kapcsolatos építkezési ügyekben az illetékes közigazgatási hatóságokkal.

A Jókai utcán levő kút környéke az esős idő beálltával valóságos sártengerré vált. A feneketlen sárban alig lehet a kútát megközelíteni, s a közlekedés is nehézségekbe ütközik. A városi tanács és mérnöki hivatal figyelmét felhívjuk erre az állapotra.

Az idei sorozások. A fősorozások az idén szokás ellenére október és november hónapokban lesznek. A besorozott újoncnak december 31-én kell bevonulniuk.

A földmunkások kérelme. A magyar földművelő munkások országos szövetsége, amely alapszabályaiban azt a célt szolgálja, hogy a földmunkások részint a nevelés, tehát műveltségük fejlesztése, részint gazdasági helyzetük javítása, megélhetésük biztosabb és szilárdabb alapokra való helyezése útján a társadalomnak edesebb gyermekeivé válhassanak, országos akciót indított aziránt, hogy a városok és községek által bérbeadott termőföldek bérletét a szövetség kebelébe tartozó munkásoknak szerezze meg. Ezért most kérelmet intéztek az egyes törvényhatóságokhoz, hogy értesítsék őket: van-e használatra kiadható földjük, milyen terjedelmű ez, mely terményekkel ültethető be, mely távol esik a várostól s hajlandó-e a törvényhatóság ezt a városban lakó munkásoknak bérbeadni? Ez a kérvény tegnap érkezett meg Debrecen városához Csizmadia Sándor a híres proletár költő és szocialista író aláírásával. A városi közgyűlés fogja tárgyalni a szövetség átiratát, de ez idő szerint aligha fog annak eleget tehetni a város, mert a tulajdonát képező földek ez idő szerint bérletben vannak és a bérlők nagyjából munkás emberek.

A szerelem halottja. Az öngyilkosságok krónikájában kétségkívül jelentős szerepe jut a szerelemnek. A mindenható szerelem épen úgy befészkel magát az ábrándos ifjú szívekbe, mint a komoly gondolkodású javakorbéli férfiakéba. Hányszor olvashatjuk az öngyilkossági hírekben: „Tettének oka reménytelen szerelem.” avagy „Boldogtalan szerelem elől menekült a halálba.” Tegnap egy 53 éves munkás ember lett az áldozata a szerelmi bánatnak. Pallagi János az életunt neve. Halálosan beleszeretett egy 18 éves lányba, de az hallani sem akart a deressedő ember szerelméről. Pallagi ezt annyira a szívére vette, hogy elhatározta, hogy megvált az élettől. Betért az egyik olajütői kocsimába. Ott pálinkát rendelt a abban zsiros szódát oldott fel. A borzasztó méreg néhány pillanat alatt meg tette hatását. Pallagin iszonyu kínok vettek erőt. Eszméletlen állapotban szállították be a kórházba. Még életben van, de belső sérülései oly súlyosak, hogy felgyógyulásához nincs semmi remény.

A kovácsok kartellje. E hó 25-én kedden d. u. 3 órakor a kovács szakosztály ülést tart az ipartestület helyiségében. Be fogják mutatni a kidolgozott egységes ár-szabályt. Valószínű, hogy elfogadják és ki nyomtatják, s így létre jön a kovácsok kartellje.

A hazai ipar védelme a közszállítóknál. Fennálló miniszteri rendeletek ellenére gyakran előfordul, hogy a magyar iparókkak indokolatlan mellőzésben részesülnek, vagy pedig a vállalkozók indolenciája és az ellenőrzés felületessége révén hazai iparókkak helyet külföldi gyártmányok szállíttatnak. Közintézeteknél és vállalatoknál, amelyeknek erkölcsi kötelességük a hazai iparókkakat előnyben részesíteni, sürűn meg- egyesület, mint iparpártoló testület működését erre is kiterjesztette és felhívja ez uton mindazokat, akik ilyen esetekről tudomást szereznek, vagy ilyen ügyekben sérelmet szenvedtek, hogy ezeket orvoslás, vagy közbenjárás céljából a védőegyesület elnökénél; jelentésük be.

A Pesti Napló idei ajándéka.

Az 1906. évi karácsonyi albuma kiállítása fényével felül fogja mulni a megelőző évi kiadványokat. Minden kötet különb volt az előzőnél, pedig azok az előző kötetek is egytől-egyik remek disz művek voltak. A Pesti Napló idei ajándékkönyve Rákóczi Album lesz. Javairók fogják megírni a nagy szabadságharc eleven krónikáját. És meg fog szólalni ebben a kötetben a kor költészet és izzó muzsikája. Nagyszabású festmények, elsőrangú illusztrációk, kiváló mesterek alkotásai díszítik majd e művet. S a műlapokon kívül a sokszorosító művészet egész sor több színnyomású képeket fog remekelni. E diszes tartalomhoz méltó lesz a keret. Bekötését a magyar iparművészet elsőrangú mesterére bízzák. Ezt az új páratlan díszű ajándékot megtapja karácsonyra a Pesti Napló állandó előfizetőin kívül minden új előfizető is, aki mostantól kezdve egy évre megazakítás nélkül a Pesti Naplóra előfizet, illetve aki karácsonyig legalább egy félévi díjat befizet és egy további félévi előfizetésre magát kötelezi. Az előfizetés fél és negyedévenként, sőt havonta is eszközölhető s kívánatra külön értesítést küld e módokatokra vonatkozólag a Pesti Napló kiadóhivatala Budapestben, VI. ker., Andrásy ut. 27. sz.

Kevés a hadiiskolás tiszt. Bécsből jelenti tudósítónk: Katonai körökben élénken kommentálják, hogy az idén a hadiiskolába 162 tiszttel kevesebb jelentkezett felvételre. Ennek a csökkenésnek az az oka, hogy az idén először történik a felvétel az új szabályzat szerint, amely nem három, hanem négy szolgálati évet köt ki.

Miért késnek a vonatok? A magyar királyi államvasutak alkalmazottainak két évvel ezelőtől kitört sztrájkját megtörte a kormány. A vasutasok anyagi helyzetén azóta javítottak, de szolgálati beosztásuk, túlterhelésük miatt állandóan a panaszok. A vasutasok nincsenek megelégedve helyzetükkel és ezt számos gyűlésen, értekezleten ki is fejezték. Kiváltképpen a forgalmi személyzet panaszokdika nehéz szolgálata, túlterhelése miatt. A vasutasok mindenesetre igyekeznek javítani helyzetükön. A sztrájk fegyveréhez azonban nem nyulhatnak. Az nem hozná meg a kívánt eredményt. Olyan eszközöz nyulnak tehát a vasutasok, amely már az olasz vasutasokat is győzelemre juttatta. Betartják az üzletszabályokat és a forgalmi rendelkezéseket s ez a elhatározásuk veszedelmesebb még a sztrájknál is. A közönség egy idő óta tapasztalhatja, hogy az összes vonatok állandóan és rendszeresen késnek. Ennek az oka nem más, minthogy a vasutasok egy része némely tekintetben már is alkalmazni kezdi az olasz módszert. A vonatok elindulásának, üzembetartásának olyan szabályai vannak, amelyeket ma egyáltalán nem tartanak be. Az élet, a gyakorlat megtanította a vasutasokat egy könnyebb, egyszerűbb, gyakorlatibb eljárásra és így nem is követelik tőlük a szabályzatok pontos betartását, mert ez azt jelentené, hogy a vonatoknak minden állomáson közel egy óráig kellene vesztegelniük, míg a fűtő, a gépész, a vonatvezető, a kalauz és a kocsivizsgáló az összes előírt elővigyázati intézkedéseket megtennék. A menetrendet, amelyet a gyakorlat alapján állítottak össze, betartani nem lehetne. Olaszországban sikerült a vasutasoknak ezen a módon kivívniuk kívánságaikat. Most a magyar vasutasok is ehhez a fegyverhez akarnak nyulni. Fokozatosan már meg is kezdik és bizonyos tekintetben már is ragaszkodnak a szabályokhoz. Ez vonatoknak állandó 20—25 pernyi késését okozza és csak az kell, hogy minden vasutas szigorúan betartsa a szabályokat és a közlekedés lehetetlen lesz. Az üzletvezetőségek hivatalosan még nem szereztek tudomást a mozgalomról, de azért az igazgatóság utasítására már is mindent megtesznek, hogy a vasutasokat szándékuk és tervük megvalósításától eltérítsék.

Öngyilkos önkéntes. Körülbelül fél éve annak, hogy a darabont kormány a 39. gy. ezredet elhelyezte Boszniába. A magyar honvédelmi miniszter urnak szemmet szurt az ezred bazisias magatartása, jobbnak látta hát kiadni az elhelyezési pa-

rancsot. Az ezreddel természetesen elvonultak az önkéntesek is. Távol hazájuktól idegen nyelvű ellenséges népek közé kerültek a magyar fiúk s ott igyekeztek beléjük oltani németül a császárhoz való rendületlen ragaszkodást. Az önkéntesek tiszti vizsgáját a napokban tartották meg Eszéken. A törsgyökeres magyar fiúk közül többen nem tudtak megbarátkozni a német nyelvvel. Különösen nehezebbre esett a német nyelvű tanulás Kovács Miklós egy éves önkéntesnek. A tiszti vizsgán megbukott. Ez annyira elkeserítette az érzékeny ifjút, hogy revolvérével agyonlőtte magát. Tettének okául azt is emlegetik, hogy félt a második évi katonaszolgálatától. Az esetet mély részvétet keltett az öngyilkos fiatal ember barátai körében. Diszes koszorút helyeznek koporsójára. Az esetről táviratilag értesítették Kovács szüleit. Holttestét beszállították az észéki csapatkórházba.

— **Meghívó.** A debreceni jótékony nőegylet szeptember 23-án délelőtt 11 órakor a nőipariskola nagytermében választmányi ülést tart a következő tárgysorozattal: 1. Sövégyiskola ügyében határozat hozatal. 2. Szegényügy rendezés.

— **Pálmai Ilka magyar honossága.** Érdekes kérvény érkezett a főváros tanácsához: Pálmai Ilka arra kéri a fővárost, biztosítsa neki a budapesti illetőséget, hogy megszerezhesse a magyar honosságot, mert újra a művészi pályára akar lépni. A tanács mai ülésében teljesítette a művésznő kérelmét. Pálmai Ilka akkor vesztette el magyar honosságát, a mikor felesége lett az osztrák Kinszky Jenő grófnak. Mivel most elvált az urától, vissza akarja szerezni magyar állampolgárságát.

— **Deák Ferenc sógoránca nyomorban.** A napokban Wekerle Sándor miniszterelnökkel egy tisztes matróna jelent meg audiencián. Ez az öreg asszony elmondta, hogy ő Deák Ferencnek, a haza bölcsének sógoránca, aki harminc évig volt hűséges hitestársa Deák unokatestvérének. A férje 1901-ben halt meg s végrendeletében általános örökösül őt nevezte meg. Alighogy átvette a hagyatékot, az ura rokonsága nevében Mihalka László volt máramarosi alispán pörrel támadta meg a végrendeletet. Valahonnan egy családi értesítőt szerzett és ennek alapján ő, az özvegy pörvesztés lett. — Arra kéri Wekerlét, hogy az elvesztett pör újra felvételét eszközölje ki, mert véleménye szerint a perdöntő bizonyítékul elfogadott okirat hamis. — Minthogy azonban ma semmije sincs s nem tud megélni, a perújítás pedig sokáig tart, neveztesse ki őt Wekerle a postához kezelőnek. Wekerle teljes támogatást ígért Deák Ferenc sógorjánca jének.

— **Régi bűnök.** A kolozsvári csendőrség a debreceni vizsgálóbírótól azt az értesítést kapta, hogy az öt évvel ezelőtt Szamosfalván történt rablógyilkos kísérlet tettesei kézre kerültek. Akkor egy Bajonetti nyugalmazott százados, földbirtokos lakását három bekormozott arcu rabló megtámadta. A százados két földbirtokossal éppen kártételezett, a mikor a rablók berontottak és pénzt kértek. A házigazda azt mondta feleségének németül: Hozd a revolvért. Erre az egyik rabló azt kiáltotta két társának: Üsd őket, és mid a három össze-vissza verték a társaságot és mindent elraboltak, mit tudtak, de aztán a föllármázott falunépe elkergette őket Bajonetti fölgyógyult ugyan, de a szenvedett sérülések következtében nemsokára meghalt. A debreceni börtönben egy Erdei Pável nevű oláh rabló megvallotta, hogy ő egyike volt annak a három rablónak, a kik a rablógyilkosságot megkísérelték. Erdei megvallotta azt is, hogy ezzel a két társával egy erdélyi

oláh faluban, a melynek nevét nem tudja megmondani, kiraboltak egy oláh papot és a mikor a pap kis fia lármát csapott, az egyik rabló, Sövégy János agyonlőtte. A falu népe üldözőbe vette a rablókat és Sövégy az egyik parasztot, a ki már nagyon közel ért hozzá, agyonlőtte. A csendőrség most nyomozást indít meg, hogy megtudja, hogy melyik az a falu, a hol a második bűneset történt. Szóval bonyolult az ügy mindig jobban és jobban. Sövégy pedig egyedüli fonja a kosarakat és reméli, hogy lesz még valaha ő is szabad.

— **Tolvaj, aki segítségért kiált.** Kukoricára éheztek meg tegnap este Bujdosó János és Legaláb István csavargók. Elmentek hát az éjjel Papp István kukorica földjére és egy zsákot tele töltöttek jó fajta kukoricával. Mikor a zsák már tömve volt és Bujdosó a vállára vette. Legalábnak az osztozkodás jutott az eszébe és eziránt kérdést intézett társához.

— **Mit kapsz belőle, mordult fel a kérdésre, Bujdosó, — hát semmit sem.**

Ez sehogy sem fért Legalábnak eszébe, és követelte, hogy a zsák tartalmának a felét adja neki Bujdosó. Az azonban hallani sem akart róla.

— **A zsák az enyém, mondta, — az enyém hát az is, ami benne van.** Szóbeli szó lett és utóbb pofonok kezdtek esattogni. A pofonokat Legaláb adta és Bujdosó kapta. A szünni nem akaró csattanásokra Bujdosó segítségért kiáltott a saját vesztére, mer azt meghallotta egy lovasmezőőr, aki a helyszínére nyargalt és kérdést intézett Bujdosóhoz, hogy mi a baj. Természetesen, mind a ketten egybehangzóan kinyilvánították, hogy nincsen semmi baj. Baj azonban még is csak volt, mert nem tudtak semmit mondani a kukoricával telt zsákra vonatkozólag, amikor a mezőőr erre nézve intézett hozzájuk kérdést. Így aztán a mezőőr mindkettőjüket a Csapó utcában levő mezőrendőrségre kísérte, ahol bevallották, hogy a kukoricát úgy lopták. A rendőrség a tolvajok ellen az eljárást megindította.

— **Lopás.** Kovács Péter hivatalából az éj folyamán ismeretlen tettesek 6 darab kappant és 3 darab jéret elloptak. A rendőrség a nyomozást megindította.

— **Talált tárgyak.** A hét folyamán egy párna, több női felöltő és cipő, 2 pénz-tárcsa, 1 drb zálogjegy, egy csomag, egy kettős kulcs, egy esernyő s néhány zsák tengeri találatot. Igazolt tulajdonosuk átvetheti a belvárosi rendőrkapitányságnál.

— **Nyakkendőben** pazar választék a Nyakkendő királynál.

— **Ötven koronát kap az, a ki nem tudja, hogy most Mentze Henrik újdonság k áruháza Debrecenben Kossuth-utca 4. szám alatt van.** 361.

TAVIRATOK.

Ank t a belügyminiszteriumban.

Budapest, szeptember 21. Ma délelőtt 10 órakor folytatta az ankére összehívott bizottság a módosított anyakönyvi törvényre vonatkozó tanácskozásait, mely alkalommal megvitatták a házasság kihirdetésére és annak megkötésére vonatkozó újabb szabályokat és az előadó Némethy Károly miniszteri tanácsos javaslatát elfogadták.

Magyar-osztrák kiegyezés.

Budapest, szeptember 21. A szak-előadók bécsi tanácskozásai minden esetre sok tekintetben tisztázták már a kiegyezés kérdését. Legalább is annyiban, hogy az álláspontok mindkét részről precizirozva vannak. Az eddigi konferenciák azt a benyomást keltik, hogy a szakbizottságok a kiegyezés egész anyagára ki fognak terjeszkedni és csak ennek befejezése után lesz megállapítható, sikerült-e a két ellentétes álláspont megegyeztetése, vagy sem minden irányu kombináció korai addig.

Az angolok Budapesten.

Budapest, szeptember 21. Az angol Eigthy-Club tagjait ma délelőtt 11 órakor üdvözölte az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt a Hungária-szállóban. Az üdvözlésen a kormány tagjai közül Kossuth Ferenc és gróf Apponyi Albert miniszterek is résztvettek. Az angol vendégek ma este a Vigszínházba mennek, végig nézik a „Riquette” előadását, mely után a színház igazgatósága tiszteletükre bemutatja az „Ocskai brigádéros” első felvonását külön zenezenetekkel. A kormány az angol vendégek tiszteletére szombaton, e hónap 22-én este félnyolc órakor az Országos Kaszinó helyiségeiben diszebédet ad, melyre a meghívottak ma küldötték szét.

Költségvetési javaslat a miniszter tanácsban.

Budapest, szeptember 21. A csü-törtöki minisztertanács azonkívül, hogy a tisztviselők fizetésjavítására a budgetben már megszavazott összeget kiutaltványozta csak a reudes folyó ügyekkel foglalkozott. A jövő évi költségvetés mivel az egyes tárcákra vonatkozó számadások még nincsenek készen, tárgyalásra nem kerülhetett. Valószínű, hogy a jövő héten ez is megtörténik. Mindenesetre elég korán ahhoz, hogy az októberben összeülő képviselőház elé nyomban az első ülések valamelyikén be lehessen nyújtani a jövő évi költségvetési javaslatot.

Kossuth az angolokról.

Budapest, szept. 21. Eigthy-club budapesti látogatása alkalmából a „Budapest” szerkesztője kérdést intézett Kossuth Ferenchez, mondaná-e véleményét a látogatásról, s főképen arról, mi célból kezdeményezte az angolok budapesti látogatását. Kossuth Ferenc nagy fontosságúnak mondja ezt, mert egy ilyen tekintélyes politikai csoport magyarországi látogatása nagy súlyjal fog bírni nem csak az angol, hanem általában a külföldi közvélemény irányítására, s hogy ez mennyire fontos, bővebben indokolni felesleges. Köztudomású dolog, mondotta Kossuth, hogy a külföldi rendes isptudósítók állandóan Bécsben laknak. Bécsi szemüvegen nézik és látják mindazt, ami nálunk történik és bécsi felfogásnak hódolnak mindenben. A nagy nemzetközi távirati üzynökségek állandó híradó szervezete is Bécsben van. Ép most faradozom azon, hogy itt Budapesten külön megbízottakat alkalmazzanak ezek a távirati üzynökségek, még pedig ne csak alkalmilag, mint ahogy eddig is tették, hanem állandóan napszálló hírszolgálatra Bécsből függetlenül. A hírszolgálat ezen módjának az volt a sajnós következménye, hogy bármennyire igyekeztünk is a lezajlott nagy küzdelem alatt Apponyi Albert gróf és én a külföldi sajtóban magyar hazánk igazát védelmezni, cikkeink hatását mely momentán igen nagy volt, néhány nap alatt elcsúszta a bécsi áramlat, mely egész Európa lapjait állandóan elöntötte. Világszerte kedvezőtlen volt tehát hazánk iránt a közfelfogás. Nem azért, mintha a világ oly szivtelen, oly lelketlen volna, hogy ne érezhette volna a mi igazaink nagyságát, hanem azért, mert nem ismerte a valódi tényállásokat. Mióta létre jött az 1867-iki kiegyezés, nem volt többé Európa előtt magyar kérdés egészen az utóbbi évek küzdelmének bekövetkeztéig. Ekkor pedig a magyar kérdést teljesen hamis színben mutatták be a világnak. Azok a tudósítók, kik bécsi szemüvegen keresztül nézték a mi dolgainkat. Most, hogy békés és alkotmányos élet van ismét, eljött az ideje, hogy barátokat szerezünk magunknak.

Mikor lesz a delegáció.

Budapest, szeptember 21. A delegációk budapesti ülésének miatt az országgyűlés munkálkodása mindenesetre szünetelni fog. A delegáció ülésének időpontja még ma

rem állapítható meg határozottan. Sok körülménytől függ, hogy a delegációk tárgyalásai már októberben kezdetüket veszik. A munkálkodásukat legalább november elejére befejezzék, az mindenesetre megegyezik a kormány terveivel, minthogy a kormánynak egyáltalán nem lehet szándéka ex-lexet elő idézni, közös költségvetésben annyival is inkább, mivel programjában ennek rendes időben való elintézését vállalta.

Andrássy és Polónyi.

Budapest, szeptember 21. Illetékes helyről kapjuk a következőket: Egy idő óta állandóan hol itt, hol ott felmerül egy hiresszélés melyet éppen oly konok következettséggel, mint a valóság teljes híjjával kolportálnak, és melynek refrénje mindig az, hogy gróf Andrássy Gyula nem szívesen van egy babineiben Polónyi Gézával. Vegyük tudomásul e perfid koholmány terjesztői, hogy Andrássy éppen úgy, mit a kabinet többi tagja, már akkor is nagy súlyt helyezett Polónyi Gézával a kabinethez való tartozására, amikor a kormány megalkult, és hogy a kabinet tagjainak ez a nézete épp, úgy, mint az Andrássy, azóta sem változott. Az eféle híresszélésekkel tehát csak önmagukat fáraszthatják, anélkül, hogy intrikáikkal a kabinet összhangját legkevésbé is zavarhatnák.

Közgazdaság.

Biztosításaink a külföldi intézeteknél. A magyar gazdaságosság a biztosítás révén évente milliókkal adózik a külföldi tőkének. 1904-ben ugyanis a hivatalos statisztikai adatok szerint a magyar gazdák 88 millió K-át fizettek ki biztosítási díjakba, mely összegből 43,7 a magyar, 44,3 millió korona pedig a külföldi biztosítótársaságokra esett. Óriási összeg megy ily úton évente külföldre, amely a fenti összegnél tulajdonképpen még nagyobb is mert a hazai biztosítótársaságok részvényei is jórészt idegenek tulajdonában vannak.

Drágul a pénz. A fővárosi nagyobb pénzintézetek azzal ijesztgetik a kisebb pénzintézeteket és a hitelt kereső publikumot, hogy az Osztrák-Magyar Bank legközelebb fölemeli a kamatlábát. Már négy hét óta drága a pénz, mert attól kell félni, hogy a jegybank csakugyan megdrágítja a pénzárát. Két hét előtt várták a nagy esemény bekövetkezését, de a rátafölemelés elmaradt, mert a jegybank fötanácsa, bárhol kereste is az indokot a kamatlábemelésre, azt nem találta meg. A nagyobb pénzintézetek az esemény elmaradása után sem dolgoztak olcsóbb pénzre, mert most már a hat- és hétszázalékos eladást azzal indokolták, hogy a kamatlábemelés legközelebb bekövetkezik. Valószínű, hogy most már nem is fognak csatlódni, mert a jegybank fötanácsa az Angol bank kamatláb emelésében megtalálja majd a jogcímet a mi pénzünk drágítására. Tegnap a Német-Birodalmi Bank kormányzó tanácsa — miát Berlinből sürgönyzik — a leszámítolási kamatlábát 5% ra, a lombardkamatlábát 6% ra emelte fel. De nálunk erre nincs meg az indok, amit bizonyít az Osztrák-Magyar Bank üzleti kimutatása is, mely az eddigmentes bankjegytartaléknak 5,580.000 koronával való emelkedéséről számol be.

Közbányai sertésüzlet. Szeptember 21. Hízott sertésárak: I. Magyar első osztályú: 1. Óreg nehéz (páronként 400 kilogrammon felüli súlyban) 12—113 fillérig. Fialat nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli súlyban) 118—119 fillérig. Fialat közép (páronként 251—320 kilogramm súlyban) 124—126 fillérig. Fialat könnyű (páronként 250 kilogrammig terjedő súlyban) 126—128 fillérig. II. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 kilogrammig) — fillérig. Közép (páronként 240—260 kilogrammig) — fillérig. Könnyű (páronként 240 kilogrammig) — fillérig. Sertésállomány: 1906. szeptember 18 ik napján volt készlet 41.383 darab. 1906. szeptember 19. napján felhajtott 521 darab. 1906. szeptember 19. napján elszállított 227 darab. 1906. szeptember 20. napjára maradt készlet 41.677 darab. A hízott sertés üzletirányzata változatlan.

Rogény-Csarnok.

Az utolsó betyár.

Az V. 857/1873. sz. percsomó.

Irtá: **Pataky István.**

II. 8.

— Nem-e? hát aztán miért nem?
— Azért, hogy eredj már baba.
— Hát aztán mért nem esküszöl fakadt ki a legény — nem mersz ugye? s megfogta a lány kezét.

— Mernék én Silvi, de hagyj békét, miért annyiszor esküdni, ha így nem hiszed ugysem fogod hinni.

— De ugy hinném ám.
— Majd máskor, hagyj békében.

A legény ránézett a lányra s kirántotta kését s kinyitotta.

— De nekem most kell, eleget hallottam már, nekem bizonyíték kell, esküdj meg.

— Most már azért sem esküszöm.
— Nem?

Azzal megkapta a leányt, levágta az ágyba és nyafához tette a kését.

— Esküszöl?

A leány sikoltott.

— Azért sem, azért sem!

A kés megvágta nyakát.

Nagyot sikoltott a leány s hozzá kapott a késhez, amely megvágta kezét.

Akkor vad erővel lökte el magától a leányt, felugrott és kifutott az ajtón.

A legény utána rohant s fekkapta fegyverét s amint a leány a konyha ajtón menekült, utána lött 12 lépésről.

A leány bebukott a konyhába, a legény pedig elmenekült.

Pedig a lövés nem érte a leányt, mellette furódott az ajtóba, csak a nyakán és kezén kapott sértéstől és az ijedségtől ájult el.

— Harmadnap, augusztus 24 én fogta el Bozóky András csendbiztos a szentmártoni erdőben a bujkáló legényt és akkor éjrele a szentmártoni fogházba zárta.

Másnap reggel a csendbiztos jelentést tett a járásbíróhoz, hogy Németh Sylvestert szerencsésen elfogta, leírta, hogy mily körülmények közt, a végén aztán megjegyzi, hogy ismét elszökött, de egyben igéri, miszerint majd újra elfogja.

Két nap múlva aztán csakugyan meglepték egy halász gunyhójában, s hogy megint el ne szökjék, egyenesen vitték Szolnokra, ahol a kir. törvénytörvény fogházában az I. emelet 8. számú cellájába zárták be, ahol kivüle még más 7 legény is volt.

— Innen szökjél meg! — mormogá a csendbiztos.

IV.

A harmadik legény.

Na, hátha csak az kellett, az is megtörtént.

Nyolcan voltak zárva abba a zárkába. Heten belőle csak valami bürge, disznó stb. dolgokba voltak bekeveredve, de Németh Sylvester testisértés, gyilkossági kísérlet és fegyveres ellentállás miatt, a nyolcadik Bede András pedig gyilkosság miatt volt vádolva. Sőt Bede első bíróságilag már életfogytiglani rabságra el is volt ítélve.

Bede javithatlan romlott volt. Valóságos bűn volt ez embert más emberrel összezárni, aki nem szűnt meg azok lelkét beszédeivel rontani. Valóságos oltárt állított a bűnnek s társai nem mertek ellenetést tenni.

Közép termetű, de vaskos, izmos alak volt Bede. Inkább szépnek lehetett mondani, kék szeméből szelidség, őszinteség sugárzott ki, de ez csalódás volt, mert ez az ember maga a bűn volt megtestesítve.

Nem volt mit vesztenie, így mindenre képes volt.

Nem egyszer zaklatta társait, hogy törjenek ki, vagy szökjenek meg, de azok nem voltak hajlandók.

Maga egyedül pedig, mintha nem mert volna.

Ekkor hozták oda Sylvestert.

Elbeszélteite hogy mit tett, aztán csóvalta a fejét.

Megölied a lányt, ugy jársz, mint én. Életfogytig fogod a börtön falait bámulni.

Sylvester nem tudta, hogy Victor nem halt meg.

Megborzadt a Bede szavára.

Ekkor ismét előhozta Sylvesternek és társainak is a szökést.

— Nem lehet az! feleltek azok.

— Dehogyan nem lehet, majd meg lássátok, hogy lehet. Hátha én megmutatom, hogy lehet, jöttök?

(Folytatjuk.)

Szerkesztői-posta.

K. Erzsike. Verseik elbírálása és megjelentetése nem tartozik a kiadóhivatalra, hanem a szerkesztőség hatáskörébe. Külömben pedig régi, elkopott hurokat pengat lantján, melyeket már a középkori trubadurok elcsépeltek. Nem közölhető.

Z. L. Kolozsvár. Elseje előtt egy-két nappal értesíteni fogjuk körülményesen.

K. P. Debrecen. Lapunk fején láthatja, hogy nem Barabás Ernő van megnevezve, mint felelős szerkesztő. Ha önnek azt írták, akkor hazudtak. Annak az urnak a tartozása pedig igazán nem tartozik ráuk.

1620/1906.

Pályázati hirdetmény.

Hajduvármegye hajduszoboszlói járáshoz tartozó 10000 lakost számláló Nádudvar községben lemondás folytán megüresedett községi orvosi állásra pályázatot hirdetek.

Felhivom pályázni óhajtókat, hogy az 1876 XIV. t. e. 143 §- illetve az 1883 évi I. t. cz. 9 §-ában előírt okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket alulírott főszolgabíróhoz **f. év október hó 10 ig** adják be.

A választást Nádudvar község házában 1906 év október 12 én fogom megtartani.

Javadalmazás:

1. 1600 korona évi fizetés előlegese havi részletekben a községi pénztárból.

2. Látogatási díjak: orvos lakásán 40 fillér, beteg lakásán 80 fillér, éjjel ennek kétszerese.

3. Halottkémelési díj 80 fillér.

4. Tanyai látogatások és mütétek egyeség szerint. 481—3—1.

Hajduszoboszló, 1906. szept. 17.

Nábráczky

főszolgabíró.

169/1906. szám.

Must eladás.

A városi szegényház telepén termelt olasz rizlinggel vegyes borszőllőnek mintegy 8—10 hectoliter mustja **f. hó 26 án szerdán reggel 9 órakor** a gondnoki irodában a helyszínen tartandó nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek eladatik.

A termés a telepen bármikor megtekinthető, az intézet a szőlőt a vevők által kifizendő időre saját munka erejével leszedeti, kinyomatja és a mustot a vevő hordóiba önteti. Az árveréskor 30 kor. bántópenz leteendő a vételár pedig a must átvételekor azonnal kifizetendő. 482—1—1.

Oláh Károly

tanácsnok a szegényügyi bizottság elnöke.

Gyönyörű Ujdonságok

érkeztek

Bluz-Szövetek

60 294-x-77.

Flanellekben

Bosznay J. és Társa

divatruházában

Debreczen, Kossuth utca 5.

Nincs többé buzaüszög!

Numa Dupuy és Társa

magpácz-a

használata mellett.

23 év óta nagy sikerrel használják a buza üszög a kukorica korom és porüszög, az árpa, zab, burgonya megüszkösödése ellen. Egy csomag két mm. vetőmaghoz 50 fillér. Egy mm.-hoz 26 fillér. Kevésbé értékes 451-3-3 utánzatoktól óvakodjunk.

Debreczenben kapható: Kontsek Géza, Májer Jenő, Komlóssy Lajos és Deutsch Albert és fia urak tiszteletben.

Numa Dupuy és Társa

Bécs, VII. Windmühlgasse 33.

Az iskolai év kezdete alkalmából ajánljuk dusan felszerelt raktárunkat a t. szülők szives figyelmébe;

Flu és Férfi ingek, lábravalók, harisnyák, nyakkendők, peplanok, madráczok és flanel takarók

nagy választékban.

Feltűnő olcsó szabott árakhoz.

SZABÓ LAJOS FIAI

Vászon, Divat és Szőnyegáruház

DEBRECZEN, ROZSA-UTCZA.

432-x-25

A szépség egyik főkelléke a szép arcbőr.

Minden hölgynek módjában áll ezt megszerezni,

a FÖLDES-féle

MARGIT-CRÊME

csodás hatású arckenőcs használata által.

A Margit crême egy rendkívül finom, kellemes sikkosságu, gyorsan felszívódó, kedves illatú vegyszer, mely már az első kísérlet alatt mintegy behizelgi magát; a bőrnek rögtön kellemes puha bársonyszerű tapintatot ad, 10-12 nap alatt teljesen átalakítja a bőrt, nyomtalanul eltünteti szeplőt, májfoltot és mindennemű bőrtisztatlanságot.

Előnyös tulajdonsága ezen crémnek, hogy a bőrt nem teszi zsíros tapintatúvá, fényessé, mint más kenőcs, sőt ellenkezőleg, annak fényét, mint a puder elveszi, minél fogva nappal is alkalmazható. A bőrt táplálja, mitől az gyermekded üdőséget, teltséget, bársonyszerű puhaságot és kellemes tapintatot nyer. Leglényegesebb előnye, hogy higanyt és más mérgeket nem tartalmaz és így teljesen ártalmatlan.

Ára egy tégelynek 2 korona, kis tégelynek 1 korona.

Margit-szappan 70 fill., — Margit-pudor K 1.20, — Margit-fogpep 1 K. — Arviz 1 Kor.

Készíti: **Földes K. Elemén** gyógyszerész ARADON. 176-10-10

6 koronás rendelések bérmentve küldetnek.

Kapható: Balázs Ödön, Grósz Nagy Ferenc, Jóna és Jóna drog. Steiner Manó, Mihalovits J., Muraközy László, Szilcz Ferenc gyógyszerárakban.

Óvakodjunk

a mesterségesen szénsavval telített ásványvizek használatától és

igyunk természetes

Bikszadi vizet

amely orvosi vélemények szerint többféle bajok bántalmainál ajánlva van.

Kapható mindenütt.

Arjegyzéket kívánatra bérmentve küld a

468-10-7

Bikszadi gyógyfürdő és Ásványvíz forások igazgatósága.

Tulipán-Padlófénymaz!
(Linoleum)

Védjegyezve

Tulipán-Padlófénymaz!
(Linoleum)

Hazai gyártmány

Ne vásároljunk osztrák padlófénymazt, mert

- A Tulipán-Padlófénymaz az eddig létező osztrák gyártmányokat messze felülmúlja.
- A Tulipán-Padlófénymaz tartós, rögtön száradó és tükröfényű gyönyörű zománczozal bir.
- A Tulipán-Padlófénymaz vízel mosható
- A Tulipán-Padlófénymaz tetszetős nemzetiszínű tulipános 1 kg. bádogdobozokban van csomagolva és 3 féle színárnyalatban létezik.
- A Tulipán-Padlófénymaz minden nagyobb fűszerkeredésben és drogueriában kapható.

Viszontelárusításoknak legjutányosabb árajánlattal szolgál

Maklár Gyula és Társai

vegyészeti festék-, lak- és kőgyár
BUDAPEST, IX. Remete-utca.

Hazai gyártmány!

Próbálat a hazai ipart!

275-5-5.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Díja 10 szög 30 fillér, minden további szó 3 fillér vastagabb betűkkel nyomtatott szó 6 fillér.

Levélbeli tudakozásokra pontosan válaszolunk, ha a szükséges bélyeg beiktatott. Apró hirdetések előre fizetendők.

Ösemege szállít

ajánlok kereskedők és magán fogyasztók részére a legelőször napi ár mellett. Darvas Miksa szállító kivétel Debrecen. Telefon 242 427-20-2.

Két utcai

szoba, irodának is alkalmas (külön lakosztály) bármikor kivethető. Fűtésért utca 14 szám alatt. 452-10-1.

Hasszonbérbeadó hirdok.

A szomszédos 19 nyilas tanügyi épülettel ellátott földbirtok 1906. október 1-től kezdve haszonbérbeadó. Értekezhetni Dr. Márton Kálmán Piac utca 44 szám alatt. 397-x-1.

Légszuszítóvezetékek

szerelésében teljesen járatos szerelők és munkások felvételnek. Csak józan és szorgalmas munkaerő jelentkezzenek. Cim a kiadóhivatalban.

Vigyázzon!

Uraktól levetett ruhákat, igen tisztoságban árban vesznek. Rósenberg Béni, Bádógos u. 4. 466-10-1

Egy rőfős

kereskedősgéd alkalmazást nyerhet Bonis Józsefnél Hajduszentpéteri 480-B-1

Kiadó!

Kiadó!

Modern uri lakás,

mely áll előszoba 2 utcai szoba alkovval nagy, világos konyha. pince, padlás stb.

november hé 1-re kiadó.

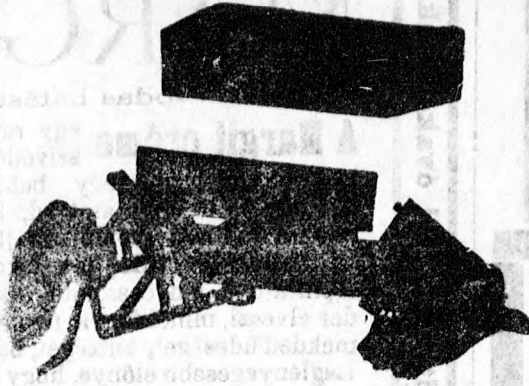
Mester utca 31 szám alatt.

Kiadó!

Kiadó!

Legújabb találmány!

Osztr. szabad. bej.

A. Tevonderen x L. Pollaert Dalheim a R. D. K.

Mindenki maga gyártja a köveket!

Cement-, fal-, kő forma

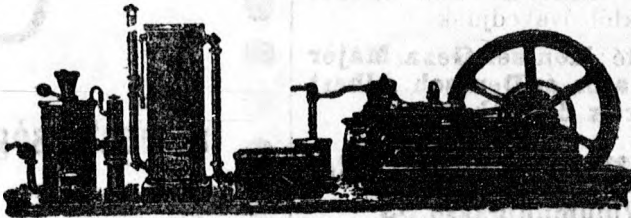
teljesen felszerelve csak 36 korona

Egy munkás egy formával naponta 1500 követ készít. Pléhaj nem szükséges. Ez a forma különösen alkalmas swemm kövek gyártása, Brost-rák ingyen és bérmentve.

OSERS és BAUER motorgyár Budapest, Podmanicky-u. 18.

Ajánlja elsőrendűnek elismert legújabb szerkesztett szivógáz generatoros motorait. 246-16-11.

Üzemeltetés iránt és loerőnként 1 1/2-2 1/2-fillér. Ant-racit, faszén, vagy foksz tüzelésre egy aránt alkalmas.

Legmeszebb menő szavatosság! Előindító, referencziák. Kedvező fizetési feltételek.

Benzin Motorok és lokomobilok szolid kivitelben.

Költségvetéssel és árjegyzékkel díjmentesen szolgálunk!

DEBRECZEN és HAJDUMEGYE

egyetlen **délután** megjelenő napilapja

A

DEBRECZEN

Hirdetésekre

legalkalmasabb és legmegbízhatóbb. Biztos eredmény.

Kiadó hivatal: Plac-utca 9. — Telefon szám 412.